

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 1 1, Drugie wielkie przebudzenie

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To jest sesja 11 na temat Drugiego Wielkiego Przebudzenia.

Rozpoczęte, niech wasze serca będą błogosławione. Teraz widzicie, wiecie, co zrobiliście na egzaminie. Więc macie pewien stopień, trochę stopnia, więc to dobra rzecz. Powinienem być wspomnieć też ostatnio, zanim zaczniemy, że nie zapomnijcie, macie egzamin drugiej godziny, macie egzamin końcowy i macie wycieczki terenowe, które mogą trochę pomóc.

Masz też prace. Praca może naprawdę pomóc. Praca może cię przenieść, jeśli jest dobrze zrobiona, z jednej klasy do następnej.

Więc jest wiele rzeczy, które mogą ci pomóc. Jeśli ktoś chce porozmawiać ze mną o egzaminie, daj mi znać, a ustalimy termin rozmowy o egzaminie, a następnie nagramy ich na tablicy. Okej, dobrze, tylko kilka słów nabożeństwa dzisiaj, ale to ważny dzień, 19 lutego, ponieważ tego dnia zmarła osoba, o której prawdopodobnie nigdy nie słyszałeś.

Nazywał się Alexander Mack. Alexander Mack był bardzo, bardzo interesującym niemieckim luteraninem, ale był trochę w konflikcie z niemieckim kościołem luteraniskim i niektórymi praktykami niemieckiego kościoła luteraniskiego. I jedną z rzeczy, z którymi był w konflikcie, był chrzest, ponieważ nie wierzył w chrzest niemowląt.

Uważał, że chrzest powinien być udzielany tylko dorosłym, którzy wyznali wiarę. I tak zaczął jako duchowny odmawiać chrztu, z wyjątkiem dorosłych, i przez jakiś czas pozostał w luteranizmie. Ale potem on i jego zwolennicy, dość mała grupa zwolenników, grupa zwolenników, byli dość krytykowani i dość ścigani.

W końcu przybyli do Ameryki i dotarli do Pensylwanii. Pamiętali część Pensylwanii zwaną Germantown, ponieważ wszyscy ci Niemcy znaleźli schronienie w Pensylwanii i nazwali ją Germantown. A potem zmarł tego dnia w Germantown w Pensylwanii, w którym roku? 1735. Więc to jest data śmierci Alexandra Macka.

Ale jedna z grup, które założył, nazywała się Dunkers, a nazywano ich Dunkers, ponieważ zanurzali. Dlatego nazywano ich Dunkers. Wierzyli w chrzest dorosłych i wierzyli w całkowite zanurzenie, żadnego z tych posypywania, w dół, idziesz.

Oto więc ten dzień w historii kościoła, Alexander Mack. Okej, jesteśmy mniej więcej tam, gdzie powinniśmy być, więc radujemy się. Jestem na stronie. Na której stronie jestem? 14 sylabusa .

Po prostu, żeby powiedzieć, tylko o wynikach przebudzenia, i będziesz tego potrzebować przed sobą, jeśli zamierzasz podążać za tym zarysem. Przypomnijmy sobie z poprzedniego dnia wyniki przebudzenia. Po pierwsze, nastąpił wzrost odrodzenia, i wspomnieliśmy, że odrodzenie było naprawdę nieodłączną częścią amerykańskiego życia i kultury.

Z purytanami, potem Pierwsze Wielkie Przebudzenie, potem Drugie Wielkie Przebudzenie, potem Skończone Przebudzenie, a potem w połowie XX wieku mamy Przebudzenie Billy'ego Grahama. Więc przebudzenie jest częścią życia tutaj. Wspomnieliśmy również o rozszerzonej pracy stowarzyszeń wolontariackich, a dobrym przykładem tego były stowarzyszenia misyjne, ale to było pierwsze 1810, Amerykańska Rada Komisarzy Misji Zagranicznych.

Historia amerykańskich misji jest dość niezwykłą historią w XIX wieku, a my jesteśmy częścią tej historii, jak wspomnieliśmy ostatnio, ponieważ założenie Gordon College 1895 w 1895 roku, założenie Gordon College miało na celu wysyłanie misjonarzy do Belgijskiego Konga. Rozpoczęło się jako szkoła kształcenia misjonarzy w Bostonie. Czy dobrze pamiętam tę datę? Chyba muszę mieć dobrą datę: 1889, dziękuję, 1889.

Tak, ponieważ właśnie mieliśmy 125., więc tak. Więc jesteśmy tego częścią. Następnie nacisk na edukację: Rozmawialiśmy o Bibliach, traktatach, promocji edukacji, szkołach niedzielnych i tak dalej.

Potem mieliśmy wielkie, bardziej humanitarne krucjaty, ruch abolicjonistyczny był największy, który zajmie nam większość czasu, oczywiście, w następnych wykładach, i wzrost wielu wyznań. I tak to jest o zakładaniu college'ów i seminariów, i wymieniliśmy cztery: Andover, Princeton, Divinity School na Harvardzie i Divinity School na Yale. Okej, myślę, że to mniej więcej tam się zatrzymaliśmy.

Dotarliśmy do numeru szóstego, który jest być może najważniejszą częścią tego wykładu. Teraz są zmiany i odejścia od wzorca ewangelicznego. Zasadniczo w amerykańskim chrześcijaństwie, aż do tego momentu, widzieliśmy dość silny wzorzec ewangeliczny.

Były pewne odstępstwa od tego, na przykład w przypadku deizmu. Ale mimo wszystko istniał ewangeliczny wzorzec życia, życie chrześcijańskie w Ameryce, zasadniczo i przede wszystkim, było protestanckie. Tak więc był to naród protestancki z protestanckimi naukami i protestanckimi wartościami i tak dalej.

Więc teraz to zacznie się rozpadać w wyniku Drugiego Wielkiego Przebudzenia i po Drugim Wielkim Przebudzeniu. Okej, cztery grupy, o których wspomnimy tutaj. Pierwsza to rzymski katolicyzm, jak widać na twoim szkicu, i właśnie o nich wspomnieliśmy, ponieważ następny wykład będzie dotyczył rzymskiego katolicyzmu w XIX wieku.

Ale tutaj wystarczy powiedzieć, że katolicyzm rzymski był dość niewielki w czasie wojny o niepodległość, ale gdy dochodzimy do połowy XIX wieku, katolicyzm rzymski stał się dużą grupą w Ameryce, szczególnie na wschodnim wybrzeżu, w miejscach takich jak Boston, Nowy Jork, Filadelfia. Katolicy rzymscy przybyli dosłownie w ogromnych liczbach, dosłownie setkami tysięcy. Tak więc katolicyzm rzymski przybył i w połowie XIX wieku stanowił prawdziwe wyzwanie dla narodu protestanckiego i prawdziwe wyzwanie dla ogólnego wzorca ewangelicznego, jaki widzieliśmy w narodzie protestanckim.

Teraz porozmawiamy o tym więcej. Czy to spowodowało jakieś spory i konflikty? Tak, ale o tym porozmawiamy więcej w następnym wykładzie i o tym, co się tam wydarzyło. Teraz, następni trzej, Milleryci, Mormoni i Shakerzy, byli prawdziwymi odejściami od ewangelicznego wzorca.

Więc najpierw porozmawiamy o Millerytach. Okej. Dobrze.

A teraz, jeśli chodzi o Millerytów, jest kilka nazwisk, które musimy tutaj wymienić. A pierwszym nazwiskiem, które musimy wymienić, jest sam William Miller, 1782-1849. Teraz, krótko mówiąc, William Miller mieszkał w górnym stanie Nowy Jork i mieszkał w naprawdę ładnym małym miasteczku w górnym stanie Nowy Jork.

Ale był zasadniczo rolnikiem z zawodu, ale był człowiekiem, który bardzo angażował się w czytanie Biblii i próby zrozumienia Biblii. I tak został świeckim kaznodzieją w kościele. A w swoim kazaniu i w swojej posłudze zaczął czytać Księgę Daniela i Objawienie.

A William Miller zaczął wierzyć i nauczać, że żyjemy w dniach ostatnich. Zaczął gromadzić wokół siebie zwolenników, którzy stali się znani jako millerici. W końcu, w 1843 i 1845 roku, William Miller dwukrotnie przewidział rzeczywisty ostatni dzień przyjścia Jezusa, drugie przyjście Jezusa.

Tego dnia jego zwolennicy, milleryci, w zasadzie przygotowali się, weszli na szczyt wzgórza i czekali na drugie przyjście Jezusa. Nie nastąpiło. Zeszli z góry, a on przedstawił to jeszcze raz, drugą datę powrotu Jezusa, a jego zwolennicy, milleryci, czekali na przyjście Jezusa, ale nie nastąpiło.

Teraz, możesz pomyśleć, że to trochę dziwne, trochę osobliwe, ale on tak naprawdę, wiesz, kilka lat temu, chcę powiedzieć, około sześć lub osiem lat temu, była ta sama

przepowiednia kaznodziei radiowego. Przewidział datę, coś w rodzaju, nie wiem, 20 maja lub coś takiego. I ludzie spodziewali się, że Jezus powróci tego dnia.

Przewidział ten dzień. A byli ludzie w Bostonie, przed biblioteką publiczną, z dziećmi, i oczekiwali, że Jezus powróci ponownie tego dnia. I przewidział ten dzień.

A byli ludzie w Bostonie, przed biblioteką publiczną, z dziećmi, i oczekiwali, że Jezus powróci ponownie tego dnia. I przepowiedział ten dzień. I przepowiedział ten dzień.

I przewidział ten dzień. I przewidział ten dzień. I przewidział ten dzień.

I przewidział ten dzień. I przewidział ten dzień. I przewidział ten dzień.

I przewidział ten dzień. I powiedział, cóż, kto ma dowód? I otrzymujemy sygnał ze znakami mówiącymi, że Jezus powróci dziś. Właśnie dziś, to jest drugie przyjście Chrystusa.

I oczywiście, im więcej reporterów gazet, tym bardziej zblazowani reporterzy gazet poszli i wstawili tam mikrofon. Czy jesteś pewien, że Jezus przyjdzie dzisiaj? Tak, jesteśmy absolutnie pewni, że to ten dzień. Były plakaty, nawet w metrze. Pamiętam, jak jechałem metrem i patrzyłem na znak. Cóż, to jest dzień, w którym Jezus przyjdzie.

I tak się nie stało. I nawet późno w nocy, za kwadrans dwunasta, reporterzy gazet byli tam. Czy jesteś pewien, że Jezus przyjdzie dzisiaj? Tak, Jezus.

Ale to się nie wydarzyło. Tak było w przypadku pierwszych Millerytów. To się nie wydarzyło.

Teraz można by pomyśleć, że z powodu tej porażki, można by pomyśleć, że William Miller zniknie ze sceny. Żyje do 1849 roku. Ale tak naprawdę, tak się nie stało.

Za Williamem Millerem podążał ruch, powszechnie nazywany ruchem adwentystycznym. Więc byli ludzie, którzy trzymali się go, mimo że te dwa przepowiednie były błędne. Pozostali przy nim.

Podkreślali również drugie przyjście Jezusa, drugie przyjście Jezusa. Więc byli adwentystami. Więc zaczęli określać siebie jako adwentystów.

Teraz, najbardziej wpływowy, powiedziałbym, z pewnością największy z wyznań adwentystycznych rozpoczął się pod nazwiskiem kobiety Ellen G. White. Są też daty Ellen G. White i innych liderów. Ale ona stała się najbardziej znanym liderem.

Jest Ellen G. White. Stała się najbardziej znaną liderką tego ruchu adwentystycznego. I oni sami nazywali siebie Adwentystami Dnia Siódmego.

Byli adwentystami dnia siódmego, ponieważ wierzyli, że chrześcijanie przestrzegają dziewięciu z dziesięciu przykazań, ale nie przestrzegali przykazania, które mówiło, aby pamiętać o dniu szabatu, aby go święcić. I tak adwentyści dnia siódmego, prawie żydowscy, ale dla nich siódmy dzień, od zachodu słońca w piątek do zachodu słońca w sobotę, jest dniem czci i odpoczynku itd. I to naprawdę odróżniało adwentystów dnia siódmego od innych grup adwentystycznych.

Oczywiście nie wszystkie grupy adwentystów były adwentystami dnia siódmego. To największa denominacja adwentystyczna nawet dzisiaj. Ostatnia liczba, jaką widziałem dla adwentystów dnia siódmego, wynosiła około 25 milionów ludzi na całym świecie.

Więc to dość duża grupa. Teraz, są dwie inne rzeczy, które możesz wiedzieć o Adwentystach Siódmego Dnia, jedną z nich jest to, że oczywiście czcimy w szabat, a nie w niedzielę. Mamy kościoły Adwentystów Siódmego Dnia w pobliżu nas.

Ale jest jeszcze parę innych rzeczy. Czy wiesz coś o Seventh Day? Czy coś przychodzi ci na myśl o adwentystach siódmego dnia? Nie. Są ortodoksyjni pod względem teologii.

Niektórzy tak. To nie jest ich wyróżniająca cecha. Coś innego? Tak, Matt? Ellen White jest z pewnością darzona wielkim szacunkiem przez Adwentystów Dnia Siódmego.

I ona jest, w pewnym sensie, współczesnym prorokiem. W kategoriach teologii, cokolwiek w kategoriach teologii? Przede wszystkim, z pewnością są eschatologiczną wspólnotą. Są wspólnotą, która szuka; są w pewnym sensie, jak wspólnota; myślą o sobie, że stoją na palcach, czekają, modlą się o drugie przyjście Jezusa.

więc wspólnotą, która w pewien sposób pamięta o doktrynie drugiego przyjścia Jezusa, podczas gdy wielu innych chrześcijan mogło zapomnieć, że Jezus powróci, ale nie Adwentyści Dnia Siódmego ani inne grupy adwentystyczne. Są więc wspólnotą eschatologiczną. Bardzo ważną.

I to będzie ważne dla tych innych rzeczy, które mówimy. Drugą rzeczą, którą możesz wiedzieć o Adwentystach Dnia Siódmego, jest to, że są zdrową społecznością. Bardzo interesują się sprawami zdrowotnymi.

Oni martwią się tym, co jesz i co pijesz, czego nie powinieneś jeść i czego nie powinieneś pić. Są zasadniczo społecznością wegetariańską, chociaż nie jest to absolutnie nakazane, i powiem ci za chwilę, dlaczego to wiem. To nie jest absolutnie

nakazane, aby być Adwentystą Dnia Siódmego, ale jest to w pewien sposób sugerowane.

Więc mają szpitale. Możesz być zaznajomiony z ich szpitalami, ich troską o zdrowie itd. I prawdopodobnie są częścią amerykańskiego życia kulturalnego.

Są prawdopodobnie, jako społeczność ludzi, najzdrowszą społecznością, jaką mamy, Adwentyści Dnia Siódmego. W przypadku wszystkich trzech grup jest to interesujące, ale w przypadku Adwentystów Dnia Siódmego, kilka lat temu, Adwentyści Dnia Siódmego przyszli do mojego wyznania i zapytali, czy moglibyśmy rozpocząć rozmowę między Adwentystami Dnia Siódmego a moim wyznaniem. I mieliśmy całkiem sporo spotkań z Adwentystami Dnia Siódmego.

To było bardzo interesujące i odkryliśmy, że są bardzo ortodoksyjni. Wierzą w swoją Trójcę. Są chrystologicznie skoncentrowani.

Wierzą w śmierć Chrystusa na krzyżu. Wierzą w jego zmartwychwstanie, oczywiście, w jego drugie przyjście. Wierzą, że Chrystus odkupił nasze grzechy i tak dalej.

Więc są bardzo ortodoksyjni pod względem podstawowej doktryny chrześcijańskiej. Ale to było interesujące i oczywiście bardzo się o nas martwili. Chodziliśmy do ich siedziby na spotkanie.

Przychodzili do miejsca, w którym się spotykaliśmy i tak dalej. Tak tam i z powrotem, tam i z powrotem, tam i z powrotem. Ale kiedy byliśmy w ich siedzibie, kilka rzeczy wydało nam się interesujących.

Przed wszystkim, wszystkie posiłki, które nam podawali, były oczywiście wegetariańskie. Więc jeśli nie byłeś do tego przyzwyczajony w czasie, kiedy się spotykaliśmy, musiałeś się do tego przyzwyczaić w tygodniu, kiedy się spotykaliśmy. Drugą rzeczą, która wydała nam się interesująca, było to, że około południa w piątek ich siedziba główna opustoszała.

Ci ludzie wracają do domu, aby przygotować się na szabat. To było prawie żydowskie. Więc w rzeczywistości budynek opustoszał.

Zapytaliśmy, czy możemy zostać, a nasza grupa mogła zostać, aby porozmawiać między sobą. I mieli woźnego, który nie był adwentystą dnia siódmego, który powiedział, tak, ten woźny zamknie dla ciebie, więc możesz zostać. Ale wszyscy wracamy do domu, ponieważ przygotowujemy się do naszego nabożeństwa w piątek wieczorem, a potem do niedzielnej szkoły w sobotę rano, a potem do kolejnego nabożeństwa w sobotę i tak dalej.

Więc to było fascynujące zobaczyć tempo ich życia w piątek i naprawdę, naprawdę, naprawdę traktować szabat całkiem poważnie. I oni tego nie robią. Są bardzo ostrożni w tym, jak się zachowują. Kiedy nie są w uwielbieniu w szabat, to jest czas odpoczynku.

Nie robią rekreacji, wydarzeń sportowych ani niczego takiego w szabat. To tylko czas odpoczynku i modlitwy. Więc są dość rygorystyczni w tej kwestii.

OK, więc Milleryci, oto wasze dwa nazwiska Millerytów, William Miller i Ellen G. White. OK, pozwólcie, że wrócę do następnej grupy, którą możecie znać, a mianowicie do Mormonów. Więc powiemy kilka rzeczy o Mormonach.

OK, te dwa nazwiska, po pierwsze, to dwa nazwiska, które chcemy sobie przypomnieć. Prawdopodobnie znasz to z innych kursów, ale Joseph Smith, 1805-1844 i powstanie mormonizmu. A potem, oczywiście, osoba, która została nawrócona na mormonizm, człowiek o nazwisku Brigham Young. I Brigham Young w pewnym sensie przeniósł mormonizm do następnego pokolenia.

Więc Joseph Smith i Brigham Young to dwie osoby, które kojarzysz z początkiem mormonizmu. To jest Joseph Smith po lewej, a Brigham Young po prawej. OK, więc Joseph Smith, jeszcze raz, gdzie jesteśmy? Jesteśmy w górnym stanie Nowy Jork.

I być może znasz historię Josepha Smitha. Wrócę do jego nazwiska, daty ci pomogą. Być może znasz historię Josepha Smitha, który odkrył ukrytą księgę zwaną Księgą Mormona.

Ponieważ była w pewnego rodzaju hieroglifach, Joseph Smith potrzebował pary okularów, aby zinterpretować Księgę Mormona i zapisać ją po angielsku. Interpretując Księgę Mormona i zapisując ją po angielsku, Joseph Smith odkrył, że jego imię znajduje się w Księdze Mormona jako wielkiego proroka. I tak oto mamy Księgę Mormona zinterpretowaną przez Josepha Smitha za pomocą jego specjalnych okularów.

Ale gdy zapytano, jak nam pokazałeś, jak to wszystko zrobiłeś, okularów już nie było. I tak ludzie musieli po prostu zaufać, że jego interpretacja Księgi Mormona była dokładną interpretacją, mimo że jego nazwisko przypadkiem się tam znalazło. Tak więc był rok 1827.

Teraz, ważne jest, aby zauważyć, że mamy tutaj proroka, Josepha Smitha, i mamy Księgę Mormona jako autorytatywną księgę. Ważne jest, aby zauważyć, że to również jest w Upper State, Nowy Jork. Teraz, naprawdę to trochę podkreślimy, że to jest w Upper State, Nowy Jork, gdzie to zaczyna się dzieć w 1727 roku.

Więc miejsce jest ważne, a wydarzenie jest ważne. Tak, Rachel? Cóż, tak, rodzaj złotych tablic, które zinterpretował lub umieścił w formie księgi. Ale złote tablice nazywano Księgą Mormona, od której pochodzi nazwa.

A potem potrzebował okularów. Staram się być tak obiektywny, jak to możliwe, ale to trochę trudne. Ale dostał okulary, interpretuje to i tak dalej.

Tak, to prawda. No cóż, to prawda. Okej, więc zorganizowali kościół, a jedną z pierwszych osób, w pewnym sensie, która do nich dołączyła, był Brigham Young.

Więc teraz, Joseph Smith, w 1844 roku, został zamordowany, tak naprawdę. Więc miał bardzo nieszczęśliwy koniec. Ale to Brigham Young kontynuował życie i posługę tej rosnącej grupy mormonów.

Teraz Joseph Smith i Brigham Young, ale szczególnie Joseph Smith, nadal otrzymywali objawienia od Boga. Więc w pewnym sensie Księga Mormona była tylko początkiem historii. Więc masz Biblię, potem masz Księgę Mormona, ale potem Joseph Smith nadal otrzymywał objawienia od Boga w tym, co nazywano księgą, która ostatecznie stała się znana jako Nauki i Przymierza.

Jedno z objawień, które otrzymał, które możesz znać z mormonizmu, ale jedno z objawień, które otrzymał, było objawieniem o małżeństwach poligamicznych. A sam Joseph Smith miał 49 żon. Tak więc poligamia została ustanowiona w ruchu mormonów.

Joseph Smith miał 49 żon. I to było objawienie, które w pewien sposób do niego przyszło. Więc, okej, oczywiście, wiedziałbyś, że za czasów Brighama Younga było wiele prześladowań.

Było wiele prześladowań po drodze, zarówno politycznych, jak i religijnych, ponieważ ci ludzie mieli jakieś dziwne pomysły. Ale to Brigham Young zabrał ich do miejsca zwanego Utah i znalazł w Salt Lake City w stanie Utah miejsce, rodzaj schronienia. Kilka rzeczy, które wierzenia, a potem chcę opowiedzieć o kilku moich własnych historiach, ale kilka wierzeń, które mieli, które były dość interesujące, to przede wszystkim ich wiara w autorytet Pisma Świętego, gdzie autorytet Pisma Świętego, Pisma Święte są ważne, ale są inne ciągłe Pisma Święte, które są równie autorytatywne, jak Księga Mormona lub jak Nauki i Przymierza.

Więc jest Biblia, potem jest Księga Mormona, potem są Nauki i Przymierza. Więc Biblia ma autorytet, ale tak samo Księga Mormona, tak samo Nauki i Przymierza. Teraz, to spowodowało pewne prawdziwe trudności z innymi chrześcijanami, którzy ustanawiają inne księgi jako autorytatywne.

Inną rzeczą, która sprawiała chrześcijanom pewien problem, był ich pogląd na Boga Ojca, Boga Syna i Boga Ducha Świętego, ponieważ postrzegali Boga Ojca i Boga Syna jako posiadających ciało. Każdy z nich ma ciało, fizyczne ciało. I to jest pierwsza wizja, która znajduje się teraz w witrażu w Mormon Tabernacle w Salt Lake City w stanie Utah.

To była pierwsza wizja, jaką miał Joseph Smith, i zauważ, że miał wizję Boga Syna i Boga Ojca jako dwóch odrębnych indywidualnych postaci i faktycznie fizycznych postaci. Teraz staje się to problematyczne, ponieważ jeśli Bóg Ojciec, Bóg Syn i Bóg Duch Święty mają tę samą istotę, wydaje się, że masz rozróżnienie między Bogiem Ojcem, Bogiem Synem i Bogiem Duchem Świętym. Więc jeśli masz takie rozróżnienie, nie masz Trójcy, nie w prawosławnym znaczeniu tego słowa, Ojca, Syna i Ducha Świętego dzielących tę samą istotę.

Wierzą również, że przed stworzeniem zostaliśmy stworzeni jako istoty duchowe przed stworzeniem. Teraz rodzimy się na tym świecie i istnieje tam pewien rodzaj unii, ale przed stworzeniem wszyscy ludzie zostali stworzeni jako istoty duchowe. Następnie rodzisz się na tym świecie i nadzieją społeczności jest to, że rozwiniesz wiedzę o Bogu, a to jest rodzaj ewangelicznego celu mormonów.

Chcę nadać im inne imię za chwilę. Tak, Rachel. To w porządku.

Dobrze. Tak. Dlaczego oni tylko czytają?

Tak, King James. Chyba sam nie jestem tego pewien, ale to jest autoryzowana wersja. Jeśli jest wystarczająco dobra dla Pawła, to jest wystarczająco dobra dla nich.

Mam na myśli, wiesz, takie rzeczy, ale nie jestem pewien. W pewien sposób wiąże to z tym, w co wierzą w kościele, wczesnym kościele, do którego przejdziemy za chwilę, i zastanawiam się, czy to trochę z tym związane, że wersja Króla Jakuba jest jedyną prawdziwie zachowaną wersją, podczas gdy inne są, w pewnym sensie, muszą być odstępne w pewnym sensie, ale to prawda. To tylko Król Jakub, tak.

Studiowałeś mormonizm, czyż nie? Nie jestem mormonem, ale jestem mormonem. Okej, ty jesteś. Błogosławie wasze serca.

Dobrze, dobrze, więc dobrze. No cóż, pozwólcie mi wspomnieć o jeszcze jednej rzeczy o mormonach, a potem wejdźcie tutaj, jeśli są inne rzeczy, o których myślicie, że powinniśmy porozmawiać, ale preferowana nazwa mormonów jest w pewnym sensie podpowiedzią, jeśli chodzi o to, o czym mówimy eschatologicznie. To Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich.

Więc wolą ten termin od terminu Mormon i nigdy nie użyliby terminu Kościół Mormonów, ale wolą termin Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich .

Teraz, ten tytuł mówi ci dwie rzeczy. Po pierwsze, cóż, może być w tym ukryty przekaz.

Przede wszystkim wierzą, że kościół dość szybko stał się odstępczy po Nowym Testamencie, że kościół Nowego Testamentu był prawdziwym kościołem, ciałem Chrystusa, ale po tym kościół stał się w zasadzie odstępczym kościołem, a nie prawdziwym kościołem Jezusa Chrystusa. Dlatego wspaniałą rzeczą w objawieniach dla Josepha Smitha jest to, że Bóg objawił Josephowi Smithowi prawdziwy kościół i że miał być prawdziwym prorokiem prawdziwego kościoła, żywego kościoła, kościoła Nowego Testamentu, Kościoła Chrystusa. Tak więc wszystko od drugiego wieku aż do Josepha Smitha zasadniczo stało się odstępcze, a prawdziwym kościołem jest teraz ten kościół założony przez Josepha Smitha i tak dalej.

Następnie, druga rzecz, o której ci mówi, to Kościół Jezusa Chrystusa Świętych w Dniach Ostatnich . To jest wspólnota eschatologiczna. To są ostatnie dni, w których żyjemy, a oni żyją i czekają na drugie przyjście Jezusa i tak dalej.

Więc Latter Day Saints jest ważny dla tytułu. To także rodzaj rozdania. Teraz mam kilka historii o nich, ale zanim to zrobimy, Rachel, chcesz dodać coś do tego, jeśli chodzi o, wiesz, to jest trochę, tak.

Tak. Jasne. Jasne, jasne.

Tak, tak. Tak, no i z pewnością wczesny kościół zawiódł, bez wątpienia, ale tak. Porozmawiam o życiu pozagrobowym.

Tak, czy mogę to jeszcze chwilę zatrzymać, Porter? Tak. Tego nie wiem. Rachel, czy Apostoł Jan nadal żyje? Tego nie wiem, ale.

Nie wiem tego. A ty? Okej. Okej.

Jezus powiedział, wiesz, w rozdziale 21 Ewangelii Jana, kiedy jedli śniadanie, Jezus powiedział, jeśli taka jest moja wola, aby pozostał, aż przyjdę. Co to dla ciebie, Piotrze? Rozmawiasz z Piotrem, więc może to stamtąd, ale tego nie wiem. Jest wiele rzeczy o mormonach, których nie wiem, ale są pewne rzeczy, które wiem, ale jest wiele rzeczy, których nie wiem.

Dobra.

Jasne, Perła Wielkiej Wartości. Czasami używają Perły Wielkiej Wartości jako synonimu dla księgi Nauki i Przymierza, więc czasami są synonimami, ale jeśli masz jedną z, masz na myśli, że masz jedną z Biblią plus Księgą Mormona plus, i nazywa się Perła Wielkiej Wartości. Perła Wielkiej Wartości jest synonimem Nauki i Przymierza . Wiem o tym, ale nie wiedziałem, że można je wszystkie kupić w jednej książce.

Jasne, jasne, jasne. Okej, w porządku. Za chwilę opowiem dwie historie, ale mów dalej.

Czy wiesz, że mormoni mają okres chrztu między chrztem a chrztem? Tak, jasne. I wierzą w chrzest za zmarłych? Tak, wierzą w chrzest za zmarłych, a to pochodzi z fragmentu w 1 Liście do Koryntian, gdzie Paweł tak naprawdę tego nie pochwała. On to kwestionuje, ale wierzą w chrzest zmarłych, a zatem chrzty są masowe w świątyniach, ponieważ wiele osób zawsze chrzci zmarłych. Jeśli chcesz prześledzić swoją genealogię, możesz, prawdopodobnie mormoni znają twoją genealogię, ponieważ chrzczą za wszystkich tych zmarłych, którzy odeszli wcześniej.

Więc opowiem dwie krótkie historie. Jest też świątynia mormonów, która może wyglądać jak ta w Waszyngtonie. Dwie krótkie historie o mormonach, dwie osobiste historie.

Przede wszystkim, wielu z nas było w środku. Myślałem, że to Chicago, ale teraz zastanawiam się, czy to Waszyngton, DC, ale myślałem, że byliśmy w Chicago. Czy to wygląda jak świątynia w Waszyngtonie, DC? Wyglądają, a ja myślałem, że jesteśmy w Chicago. W każdym razie, wielu z nas było na konferencji w Chicago. To było wiele, wiele lat temu, i byliśmy tam na American Academy of Religion, Society of Biblical Literature, i czytaliśmy w gazecie, że właśnie zbudowano tabernakulum mormonów, i najwyraźniej o tym nie wiedzieliśmy, ale najwyraźniej istnieje prawo, zasada mormonów, że gdy tabernakulum jest budowane, lub gdy budowana jest nowa świątynia, musi być otwarte dla publiczności przez określoną liczbę dni.

Więc zdecydowaliśmy, prawdopodobnie we czwórkę lub piątkę, że chcemy zobaczyć to miejsce. Jeśli jest otwarte dla publiczności, wszystko jest otwarte dla publiczności. Publiczność może przejść, a wycieczki z przewodnikiem i tak dalej, a potem to zamkną, ponieważ są pewne części świątyni, do których może wejść tylko pewna grupa ludzi i tak dalej.

Więc poszliśmy i rzeczywiście, całe miejsce było otwarte dla publiczności. Nigdy w życiu nie widziałem czegoś takiego. To znaczy, to było niewiarygodne.

Był ogromny i masywny, i był najlepszym materiałem budowlanym. Pamiętam chrzcielnicę, prawdopodobnie o połowę mniejszą od tego pokoju, całą ze złota ze złotymi cielcami i tak dalej, i ludzie byli chrzczeni. I pamiętam jedną z przebieralni dla małżeństw, ponieważ często były przeprowadzane, oczywiście nie wolno nam uprawiać poligamii, ale często przeprowadzano małżeństwa wielu par w tym samym czasie i tak dalej. Ale całe to wyjaśnienie, pamiętam, jak wchodziłem i patrzyłem w górę schodów, i naprawdę myślałem, że jestem w niebie, muszę powiedzieć, ponieważ były tam najpiękniejsze obrazy nieba, aniołów i archaniołów, i myślałem, że jestem po prostu otoczony i wszystko.

Więc, druga rzecz, a potem, jak wyszliśmy, było miejsce, gdzie pokazywali film o mormonizmie i druga rzecz, której nie zdawałam sobie sprawy, nie wiem, czy to zauważyłaś, Rachel, czy nie, ale wierzą, że stan, w którym umierasz, jest stanem, w którym będziesz żyć wiecznie. Więc jeśli umrzesz po sześciu miesiącach, to taki będziesz przez całą wieczność. Teraz, byłby to stan błogosławiony.

Nie będziesz mieć chorób i tak dalej. Więc jeśli umrzesz w wieku 100 lat, nie zabierzesz ze sobą do raju tych chorób, ale będzie to stan błogosławiony. Ale także dlatego, że mają tak duże zrozumienie i, co mam powiedzieć, duży rodzaj teologii niemal jak rodzina, jak społeczność, tak ważne.

Będziecie razem jako rodzina na całą wieczność. Ale nie zdawałem sobie z tego sprawy, ale w jakim stanie umrzecie. Więc widzieli wszystkie te małe dzieci idące do nieba, ojców i matki idących do nieba, starszych ludzi idących do nieba i tak dalej. To był taki fascynujący widok.

Często się zastanawiam, muszę powiedzieć, że muszę się zastanawiać, wiedząc, jak powstał mormonizm i jaka jest jego historia, więc zastanawiasz się, co przyciąga ludzi do mormonizmu. Teraz Mitt Romney, były gubernator, kandydował na prezydenta. Jest mormonem i zastanawiasz się, co, oto bardzo inteligentny człowiek. Co przyciąga go do mormonizmu, do bycia mormonem? Zastanawiasz się. I myślę, że częścią tego jest nacisk na życie rodzinne i wspólnotę wierzących, wspólnotę rodziny i wszystko.

To naprawdę część mormonizmu. Nie wiem, czy jesteś kimś takim jak Mitt Romney, czy musisz tłumaczyć, jak mormonizm się zaczął, czy tłumaczyć niektóre doktryny i przymierza, a także niektóre, nie wiem, jak sobie z tym radzisz? Nie jestem pewien, ale wydaje mi się, że czasami trudno byłoby sobie z tym poradzić. Tak, to kolejna rzecz dla misji, którą wysyła się jako misjonarzy na dwa lata.

Widziałem sporo misji mormonów w Bostonie, więc to prawda, i trzeba im to przyznać. To ludzie o nastawieniu misyjnym. Trzeba im również przyznać, że wspierają finansowo swój kościół. Wspierają swój kościół, bez wątplenia.

Oto moja jedna historia. Wszedłem do świątyni i zobaczyłem każdy zakamarek, zanim zamknęli ją dla zwiedzających, i była to najbardziej fascynująca rzecz, jaką kiedykolwiek widziałem. Opowiem wam jeszcze jedną krótką historię: byłem w Independence w stanie Missouri na konferencji i jest tam grupa zwana Reformed Latter-day Saints.

Teraz są odłamem. Są trzy lub cztery odłamy. Jest fundamentalistyczny odłam od mormonizmu, jest liberalny, ale tak czy inaczej, jest grupa o nazwie Reformed Latter-day Saints w Independence, Missouri, i ja byłem tam, ulokowali mnie, przemawiałem w kościele, więc ulokowali mnie w pensjonacie.

Czy nie wiesz, że pensjonat, to jest widok. Nie zrobiłem tych zdjęć, ale to widok z pensjonatu. Patrzysz przez ulicę na ich świątynię i patrzysz na ich miejsce spotkań po drugiej stronie ulicy. To była najbardziej niezwykła rzecz.

To miejsce, trudno powiedzieć, było ogromne. Mam na myśli, że było ogromne, ale fascynującą rzeczą w ich miejscu spotkań, które było tuż obok, to miejsce po prawej stronie, to audytorium, to audytorium, teraz, wiesz, i ludzie, którzy prowadzili pensjonat, byli reformowanymi świętymi w dniach ostatnich, więc opowiadają mi tę historię, i wszystko, mam na myśli, że oni podchodzą do tego bardzo poważnie, a ja też muszę być poważny, ponieważ nigdy, nigdy nie powiedziałbym niczego o czymś religijnym rozumieniu religii, ale to ma rozsuwany dach, a powodem tego jest to, że kiedy przyjdzie Jezus, rozsuną dach, a Jezus zstąpi i będzie im najpierw usługiwał w ich miejscu spotkań, więc masz rozsuwany dach. Mam tylko nadzieję, że tego dnia będzie działał.

To właśnie miałem ochotę powiedzieć, ale nie powiedziałem tego, nie powiedziałem tego. Nie powiedziałem tego. Nie zrobiłem żadnych uwag.

Właśnie słuchałem tego, co mi mówili, rozsuwany dach, wszystko jest zaprojektowane i wszystko, a potem kupują. Ci ludzie są bardzo poważni, ponieważ kupują ziemię pod lotnisko, aby mogli faktycznie zbudować drogę z lotniska tutaj, aby kiedy dowiedzą się, że Jezus powróci, reformowani święci w dniach ostatnich z całego kraju będą mogli wylądować na lotnisku, ale nie będą musieli się o nic martwić. Po prostu wsiedą do swoich samochodów, pojadą prosto tutaj, aby móc tam być, gdy dach się zsunie, a Jezus zejdzie, i tak, więc to jest trochę dziwniejsze, nawet dziwniejsze podejście do mormonizmu niż kiedykolwiek słyszałem w swoim życiu, ale oto jest, Independence, Missouri, więc Jezus przychodzi do Independence, więc.

Tak więc to są mormoni. Prawdopodobnie rozmawialiśmy. No dalej, Jenna. Co się stało z mormonami? Cóż, odłączyli się od Josepha Smitha, ale ja nie, myślę, że kwestie doktrynalne były prawdopodobnie niektórymi kwestiami doktrynalnymi, ale nie jestem tego pewien.

Musiałbym to naprawdę dokładniej zbadać. Byłem tak zainteresowany ich świątynią i tym, kiedy zaczęli mówić o rozsuwanym dachu. Nie mogłem.

Przykuli moją uwagę. Przykuli moją uwagę, a miejsce było prowadzone przez laików, więc nie. Naprawdę nie, więc nie jestem pewien. Musiałbym naprawdę trochę poszperać na ten temat, tak, ale wiem, że oderwali się od Josepha Smitha.

Nie jestem pewien, jakie dokładnie były wszystkie problemy, tak. Okej, więc mormoni, tak. Tak.

Tak. Rośnie. To jest, coś, zaczynało rosnąć, ale postrzegane jako sekciarski rodzaj ruchu heretyckiego zarówno przez kościół, jak i przez władze.

Joseph Smith był, myślę, że to było w Kirkland, jeśli dobrze pamiętam, był w Kirkland, kiedy został zamordowany przez tłum, ponieważ byli tak wściekli tym, co zrobił, ale mormonizm wtedy, był drugim pokoleniem, które naprawdę się zakorzeniło pod Brighamem Youngiem, kiedy się wyprowadził, ale były kościoły mormońskie w miejscach takich jak Ohio, Missouri, górny stan Nowy Jork, ale Brigham Young, kiedy się wyprowadził, to tam zaczęło się to naprawdę rozwijać. Dzisiaj jest to największe, więc mówią, mam na myśli, nie oni, nie mormoni, ale to jest największa rozwijająca się religia w dzisiejszej Ameryce. Słyszałem to przy wielu okazjach.

Więc mormoni rosną, rosną, tak. Więc, proszę bardzo, mormoni, okej, mormoni. Okej, coś, to jest trzecie odejście.

Myślę, że moglibyśmy to bezpiecznie nazwać odejściem od wzorca ewangelicznego. Myślę, że bylibyśmy na bezpiecznym gruncie, mówiąc to. Więc, był rzymski katolicyzm, potem byli millerici, potem byli mormoni, a teraz ostatnia grupa, o której będziemy mówić, to Shakers, Shakers, i zauważ, że mam tu inne ruchy wspólnotowe.

Więc Shakers. Okej, teraz Shakers, ta grupa zaczęła się w Anglii. Nie zaczęła się tutaj, ale przybędzie tutaj.

Ta grupa powstała w Anglii i powstała jako odłam Kwakerów, a w Anglii byli znani jako Shaking Quakers, ponieważ podczas nabożeństw dużo tańczyli i dużo się trzęśli, więc jako określenie szydercze nazywano ich Shaking Quakers. Teraz, kiedy zostali założeni w Anglii, kwakeryzm zaczynał się trochę uspokajać, w każdym razie trochę, więc Shaking Quakers byli całkiem fenomenem, kiedy zostali założeni, i oczywiście, to określenie szydercze, Shaking Quakers, ale oni traktowali to jako odznakę honorową, więc zaczęli nazywać siebie Shakers. Teraz, było wielu liderów Shakers, ale najważniejszym liderem Shakers był ten, który przywiózł grupę Shaking, Shaking, Shaking, Shaker do Ameryki, a jej imię brzmiało Matka Anne Lee, a oto rodzaj portretu Matki Anne Lee i Matki Anne Lee, bardzo interesujące.

Uważała się za żeńską zasadę Chrystusa, więc uważała się za żeński odpowiednik męskiego Chrystusa, więc to jest trochę wątpliwe, a więc drugie przyjście, jeśli chodzi o nią, zaczyna się w niej spełniać, ponieważ jest obecna jako żeński odpowiednik w Chrystusie, więc jest wstępną historią, w pewnym sensie, pełnego drugiego przyjścia Jezusa. Teraz mają nazwę, i nie sądzę, żebym ci podał ich nazwę, więc pozwól mi, są tam Shakers. Nie, nie sądzę, żebym ci podał ich nazwę, więc pozwól mi ci podać ich nazwę: Zjednoczone Towarzystwo Wierzących w Drugie Pojawienie się Chrystusa
Zjednoczone Towarzystwo Wierzących w Drugie Pojawienie się Chrystusa
Zjednoczone Towarzystwo Wierzących w Drugie Pojawienie się Chrystusa lub są

również nazywani Kościołem Milenijnym, Kościołem Milenijnym, Zjednoczonym Towarzystwem Wierzących w Drugie Pojawienie się Chrystusa lub Kościołem Milenijnym.

Teraz, oba te elementy są swego rodzaju podpowiedzią, że jest to społeczność eschatologiczna. To społeczność, która dużo mówiła o drugim przyjściu Jezusa. Teraz, co się dzieje, to to, że Matka Anne Lee przyprowadza grupę Shakersów do kolonii i przywozi ich do obszaru Albany, Nowy Jork.

Tak więc pierwsza społeczność Shakerów w Ameryce znajdowała się praktycznie w górnym stanie Nowy Jork. Dobrze, teraz powinniśmy zrobić sobie przerwę na chwilę, ponieważ Millerycy zaczęli się w górnym stanie Nowy Jork. Mormoni zaczęli się w górnym stanie Nowy Jork.

Shakers zaczęli w górnym stanie Nowy Jork. Charles Grandison Finney rozpocznie swoje kazania w górnym stanie Nowy Jork. Teraz jeszcze nie jest na scenie, ale rozpocznie swoje kazania w górnym stanie Nowy Jork.

Więc w połowie, mniej więcej w połowie do końca XIX wieku, górny stan Nowy Jork, i wiem, że mamy jednego studenta, wiem, że Alexander jest z Rochester, ale każdy inny z górnego stanu Nowy Jork, możesz przyznać, że jest w porządku. Skąd jesteś? Z Albany. Ted jest z górnego stanu Nowy Jork.

Jesteś z Albany. Stamtąd pochodziła ona, stamtąd pochodzili Shakers. Ted pochodzi z górnego stanu. Górny stan Nowy Jork otrzymał więc tytuł i nazywał się Burned Over District, Burned Over District, lub czasami nazywany Burned, BURNED, Burned, ale czasami nazywany Burnt, BURNT, Burnt Over District.

I dlaczego w połowie lub pod koniec XIX wieku przypisano mu taki tytuł? Ponieważ wszystkie te grupy przechodziły przez górny stan Nowy Jork i zakładały swoje grupy, budowały kościoły, przenosiły się itd., więc górny stan Nowy Jork przypisano mu ten tytuł, Burnt Over District. Więc kiedy później w kursie mówimy o Finneyu, kiedy mówimy o Burnt Over District, pamiętaj, że pochodzi z górnego stanu Nowy Jork, z Adams w stanie Nowy Jork, więc zapamiętaj ten tytuł, tak, okej. Wiem, że w tym okręgu jest miasto o nazwie Burnt Hills. Pamiętasz to? Burnt Hills, nie wiedziałem o tym.

Nie jestem pewien. Nie sądzę, żeby były powiązane, ale mogą być. Czy wiesz, czy to jest w Nowym Jorku? Może być, myślę.

Sprawdzę to w Google. Nie jestem pewien. Czy mówimy o Burnt Over District? Tak, okej, okej.

Spowiedź jest dobra dla duszy, Ricardo. Cieszymy się, że się spowiadasz. Więc myślę, że nie powinnam tego robić, ale tak zrobiłam.

Tak, dobrze, okej, cieszymy się, że się przyznałeś. Pokazuje więcej aspektów zachodnich, jak to jest w stanie północnym, ale także zachodnią część Nowego Jorku. Tak, jest ładny, ale nie jestem pewien. To brzmi trochę zbyt ostrożnie dla mnie, ponieważ miejsca takie jak Albany dostały ten tytuł z powodu Shakers.

Więc to może być trochę zbyt ostrożne dla mnie, ponieważ mieliśmy wszystkie te grupy. Niektóre z nich były ze wschodniej części, jak na przykład Albany. Ale co jeszcze jest napisane, Ricardo? Och, zamierzasz, okej?

Mała czerwona część, tak, okej, Burnt Over District, religia w dzielnicy, okej, wszelkiego rodzaju dobre rzeczy. Okej, nie, nie zawsze można ufać Wikipedii, ale to okej, to okej, to inna historia. Okej, więc, okej, więc jest społeczność eschatologiczna.

Okej, powiedzmy jeszcze jedną rzecz o Shakersach, a potem muszę dać ci spokój. Jeszcze jedna rzecz o Shakersach, co wiesz o Shakersach w kontekście ich życia? Czy wiesz coś, co przychodzi ci na myśl, gdy myślisz o Shakersach w kontekście budowania ich społeczności? I mieli wiele społeczności, wiesz, ale tak. Shakersowie są podspołecznością.

To są Shakers, że ja, tak, Shakers byli społecznością żyjącą w celibacie, więc kiedy widzisz te domy Shakerów, które są budowane, a swoją drogą, chodziłem do Asbury Theological Seminary, uczyłem w Asbury College przez trzy lata, a bardzo blisko Asbury, jest piękna wioska Shakerów, która została zachowana, ale byli społecznością żyjącą w celibacie. I tak w domach, które zbudowali, kiedy wchodzisz do domu, są dwie klatki schodowe. Mężczyźni wchodzi po jednej klatce schodowej i mieszkają w swoim dormitorium.

Kobiety wchodzi po kolejnych schodach i mieszkają w swoim dormitorium. O ile wiem, nie ma już dziś żyjących Shakerów. Teraz, od czasu do czasu, można usłyszeć w Maine, że jest trzech lub czterech Shakerów, być może nadal w społeczności, ale o ile wiem, nie ma już dziś żyjących Shakerów.

Czy jest coś jeszcze, co wiesz o Shakersach, co przychodzi ci na myśl, gdy o nich wspominasz? Coś jeszcze, co było dla nich ważne? Słowo prostota charakteryzowałoby życie Shakerów. Ci ludzie wiedli bardzo proste życie. Budowali meble, które były piękne, ale piękne przez swoją prostotę.

I tak, i pracowali, a ich proste życie, ich staranne życie, ich proste życie, było życiem pracy przez cały dzień dla chwały Boga. I tak, kiedy wchodzisz do tych domów Shakerów, które są zachowane w tych wioskach Shakerów, są kołki wystające ze ściany każdego pokoju. I tak się zastanawiasz, dlaczego są tam kołki? Cóż, kołki są

tam, ponieważ w ciągu dnia, jakiegokolwiek proste krzesło, a krzesła są proste, zwyczajne, proste, ale piękne w swojej prostocie, ale bierzesz krzesła i wieszasz je na ścianie w ciągu dnia.

Nie siedzisz beczynn timer w ciągu dnia. Pracujesz w ciągu dnia dla chwały Bożej. Więc wszystkie krzesła są zawieszane na ścianie w ciągu dnia, a wieczorem możesz je zdjąć i zorganizować spotkanie społeczności lub coś takiego.

Ale jeśli jest coś, co wiesz o Shakersach, to może to być to. Są oni życiem prostoty dla chwały Boga dla Shakersów. Okej, więc ci ludzie kwestionują ewangeliczny wzorzec w Ameryce, bez wątpienia.

I powinniście zwrócić uwagę, nie wspomnieliśmy o tym, ale powinniście zwrócić uwagę wraz z Ellen White i Matką Ann Lee, że kobiety teraz są wariatkami, czują się swobodnie pracując i posługując, ale nie wolno im jeszcze pracować i posługiwać w tradycyjnych kościołach. Mogłyby, ale jeszcze nie. Więc gdzie pracują? Gdzie posługują? Posługują w tego typu odległych grupach, takich jak Milleryci czy Shakersi.

Czują się tam bardzo komfortowo, a ich autorytet jest uznawany wśród tych społeczności. Zobaczycie, że każdy z was piszący prace o kobietach w historii amerykańskiego kościoła, zobaczy, że to będzie się zdarzać dość często, nawet w XX wieku, że kobiety, które są w posłudze, często znajdują się na marginesie bardziej ortodoksyjnych społeczności. Więc, dobrze, zakończmy tutaj.

Tak, Matka Ann Lee pochodzi z Anglii, a w Anglii miały miejsce prześladowania wstrząśniętych Kwakerów, więc postanowiła. Mieli w sobie ducha misyjnego. Chcieli przybyć do Nowego Świata, więc ona została ich przywódczynią. Wygląda, tak, wygląda trochę eterycznie, prawda, w pewnym sensie, więc taka jest Matka Ann Lee.

Tak, tak. Jej imię to Ann, i to jest tytuł. Matka to jej tytuł. To tytuł, który jej nadali, Matka Ann Lee, tak.

Okej, jest piątek, jest piątek. Zrób sobie dzisiaj 10-sekundową przerwę, żeby wziąć głęboki oddech. 10 sekund, 10 sekund.

Jesteśmy tam, gdzie powinniśmy być. To wykład numer osiem, katolicyzm rzymski w XIX wieku. Przyjrzymy się dwóm rzeczom.

Przyjrzymy się rozwojowi Kościoła Rzymskokatolickiego, a następnie przyjrzymy się amerykańskiej Kościoła Rzymskokatolickiego, więc, okej. Okej, więc po pierwsze, jeśli chodzi o rozwój Kościoła Rzymskokatolickiego, od czego powinniśmy zacząć? Cóż, zacznę od podania trzech powodów ich rozwoju i trzech powodów ich ogromnego wzrostu w historii amerykańskiego chrześcijaństwa. Teraz, powiem, że rozwijali się stale.

W czasie wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych istniała tylko niewielka grupa rzymskich katolików. Szacuje się, że w czasie wojny o niepodległość Stanów Zjednoczonych było tylko około 35 000 rzymskich katolików, skoncentrowanych oczywiście w miejscach takich jak Maryland i Pennsylvania Middle Colonies. Szacuje się, że około 1860 r. było ponad trzy miliony rzymskich katolików.

No cóż, to jest ogromny wzrost w okresie tych kilku lat, więc wzrost był. Okej, teraz, jakie są powody wzrostu katolicyzmu, który miał miejsce? Wszystkie z nich są powodami imigracji. Okej, głównym powodem wzrostu katolicyzmu rzymskiego w Ameryce był fakt, że w latach 30., 40. i 50. XIX wieku w Irlandii panował wielki głód ziemniaczany, a tysiące i tysiące ludzi umierało w wyniku wielkiego głodu ziemniaczanego.

Kiedy po raz drugi przejdziemy się po Bostonie, przejdziemy obok posągów, które symbolizują klęskę głodu ziemniaczanego w Irlandii. To była absolutna katastrofa dla mieszkańców Irlandii. Co się stało w wyniku klęski głodu ziemniaczanego? Wielu Irlandczyków znalazło schronienie tutaj, w Ameryce, i jest bardzo interesujące, jeśli chodzi o lokalną historię, że wielu z nich znalazło schronienie w Bostonie.

Boston, w Bostonie było już kilku irlandzkich katolików. Irlandzcy katolicy przybyli w dużych ilościach, więc głód ziemniaczany naprawdę tam spustoszył i sprawił, że ludzie przybyli tutaj. Po drugie, mówiliśmy o napływie Niemców, miejscach, gdzie wspominałem dzisiaj tylko jeden przykład współzałożyciela Dunkers, ale napływ Niemców.

Cóż, wśród tego napływu Niemców do Pensylwanii było wielu rzymskich katolików pochodzenia niemieckiego, więc to jest drugi powód ogromnego wzrostu. Trzecim powodem wzrostu było to, że ziemia ta stała się miejscem, w którym zakony religijne chciały założyć swoje miejsca, swoje klasztory, swoje domy, swoje domy itd. Jednym z zakonów, które przybyły w dużej liczbie, byli jezuici, a jezuici w Ameryce stali się częścią edukacyjnej tkanki w Ameryce rzymskokatolickiego życia edukacyjnego, ale zakony znalazły, niektóre z zakonów, zarówno żeńskie, jak i męskie, znalazły miejsce, w którym mogłyby naprawdę rozkwitnąć tutaj w koloniach, więc zaczęły przyjeżdżać.

Tak, Carter. Jezuici w Ameryce? Nie, nie, jasne, tak, nie, po prostu ogólnie, jasne? Więc to są trzy powody, dla których rozwinęli się w Ameryce.

Okej, teraz, gdy przybyli do Ameryki i rosną tak szybko, napotykają dwa problemy. Więc chcemy wspomnieć o tych dwóch problemach, z którymi Kościół Rzymskokatolicki się zetknął, gdy przybyli w tak wielkiej liczbie. Okej, to wciąż jest wzrost Kościoła Rzymskokatolickiego.

Okej, pierwszym problemem był problem zwany problemem powiernictwa, problem powiernictwa, problem powierników zarządzających lokalnymi kościołami rzymskokatolickimi. To był problem. Dlaczego pojawił się ten problem? Ten problem pojawił się, ponieważ było tak wielu, tysiące, dziesiątki tysięcy, setki tysięcy katolików przybywających tutaj, że nie mieli księży, którzy mogliby nadążyć i służyć wszystkim tym ludziom.

Więc to naprawdę wymknęło się spod kontroli. Próbowali. Przybywają wszyscy ci imigranci, a oni próbują budować kościoły, aby się nimi zająć, ale nie mają księży, którzy by zarządzali kościołami i pełnili posługę w kościołach. Więc świeccy powiernicy zaczęli przejmować te kościoły rzymskokatolickie.

Więc świeccy zaczynają przejmować kościoły rzymskokatolickie jako powiernicy. Są w pewnym sensie odpowiedzialni za kościoły. Cóż, tak naprawdę, kiedy przybyli i zaczęli przejmować kościoły, to im się to spodobało.

Podobała im się ta władza. Więc ostatecznie chcieli móc zatrudniać i zwalniać księży. Więc, no wiesz, jesteśmy świeckimi powiernikami.

My tu rządzymy. Teraz wysyłacie więcej księży. No cóż, chcemy mieć coś do powiedzenia o tym, kto przyjdzie do naszego kościoła.

A jeśli nie lubimy księdza, chcemy porozmawiać o pozbyciu się tej osoby z naszego kościoła. Cóż, to jest sprzeczne z hierarchiczną naturą kościoła rzymskokatolickiego. Tak nie działa kościół rzymskokatolicki.

Przez kilka lat istniało prawdziwe napięcie i walka między powiernictwem kościołów rzymskokatolickich w Ameryce a hierarchią kościołów rzymskokatolickich w Ameryce. Teraz, w końcu, krótko mówiąc, kościół rzymskokatolicki w końcu wziął się za to i oddał kościoły z powrotem w ręce kapłaństwa. Być może ustanowił przedstawicieli, którzy pomogą powiedzieć, co będzie się działo w kościele, ale nie będziesz zatrudniał i zwalniał księży rzymskokatolickich.

To nie tak będzie działać. Więc ten wewnętrzny problem powiernictwa był problematyczny. A Kościół Rzymskokatolicki musiał się z tym uporać, zanim mógł ruszyć do przodu w amerykańskim życiu.

A swoją drogą, jak widać, powiernictwo byłoby tak kulturowo atrakcyjne w amerykańskim życiu, prawda? Ponieważ ci rzymscy katolicy głosują. Mają wolność głosowania i wolność dokonywania wyborów w swoim życiu kulturowym. Dlaczego nie mielibyśmy mieć wolności w życiu kościelnym, by podejmować decyzje itd. i prowadzić kościół, prawda? Wicie, wydaje się, że to typowo amerykańskie.

No więc, okej. Główny problem zewnętrzny, o którym wspomniałem tutaj, a potem wrócimy do tego w poniedziałek. Głównym problemem zewnętrznym były bardzo silne antykatolickie nastroje w Ameryce u protestantów, którzy tu byli.

Okej, teraz pytanie, które chcemy zadać w poniedziałek, brzmi: jaką formę przybrał ten antykatolicyzm, który stał się prawdziwym problemem zewnętrznym? A potem chcemy zadać pytanie, jak poradził sobie z tym Kościół rzymskokatolicki? Okej, miłego weekendu, do zobaczenia w poniedziałek.

To dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 11 na temat Drugiego Wielkiego Przebudzenia.